

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnístvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V nedeljo dné 24. maja 1891 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se sklicuje nov

OBCNI ZBOR delniškega društva „NARODNE TISKARNE“

na dan 7. junija 1891. leta

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Narodne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dné 24. maja 1891 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočnih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Umetna draginja na Nemškem.

Uprašanje, bode li nemška vlada odpravila ali vsaj znižala carine na žito, ki tako globoko segajo do živega baš najpotrebnejim krogom in podražujejo tako neprimerno vsakdanji kruh ubogemu delavcu, ki ga more služiti v potu svojega obraza, pretresa vso širno Nemčijo. Kazalo je, da vlada namerava udati se splošni želji, ter sklicati državni zbor, da bi se bil izrekel o tem perečem uprašanju. Ljudstvo zahtevalo je pomoči proti neprimerni draginji, ki otežuje vse pogoje obstanka, tlačijo je carine, ki umetno pomnožujejo draginjo in povzdignilo je svoj glas, da se odpravi to neznošno stanje.

Kazalo je, kakor smo že rekli, dobro, ko je kar na mah in nepričakovano prišel v državnem zboru kancelar Caprivi z znano svojo izjavo, da se carine ne bodo znižale. Kakor so poprej cene šle nekoliko nazaj, ker so se žitni spekulanti zbal, da bi se res ne odpravile carine in bi ne ostali na suhem z nakopičenimi svojimi zalogami, tako je uplival govor Caprivija v nasprotnem smislu. Cene

žitu in rži poskočile so takoj za šest mark. Ta govor bil je vsprejet od cele levice z molkom, le konservativci, mej katerimi je največ velicnih posestnikov, katerim na ljubo se baš podražuje kruh ubozege, pozdravili so ga naudušeno, saj je njim samim v prilog.

Kaj je napotilo ministerstvo, da je nasproti občni želji storilo ta sklep, je težko uganiti. Morda je strah pred Bismarckom, ki je napotil Caprivija, da je vzel tako bivšemu kancelarju vso podlago, na kateri bi bil mogel napadati vlado, če bi se bil res sklical državni zbor, v katerem bi bil nadaljeval kot poslanec reakcionarno svojo gospodarsko politiko, katere cvet so baš nemške carine na žito. A baš ta politika odgospodarila je hitreje, nego je bilo pričakovati. Po vsej Nemčiji čuje se od dne do dne glasneje klic, da se odpravijo, ali vsaj znižajo carine na žito. Kruh, to najpotrebnejše živilo vsakdanjsko, podražil se je neprimerno vsled žitnih carin. Še l. 1888 veljala je tona žita v Prusiji povprečno 174 mark in tona rži 135 mark. Danes velja tona žita 257 mark in tona rži 214 mark. Podražilo se je torej žito za 83 mark in rž za 79 mark pri toni (to je 20 stotov) in to največ vsled visokih carin.

Ko je Italija vsled silnih finančnih potreb, kakor so se kazale v mladi državi, morala uvesti mlinski davek, ki je podraževal neprimerno baš najubožnejemu delu prebivalstva grizljaj suhe polente, ustavljal se je narod temu davku in prišlo je večkrat do krvavih prask z izvršujočimi državnimi organi. Ni ga bilo miru poprej, dokler se ni odpravil ta davek, ki je žulil najbolj reveža. Jednaka je zdaj s carinami na žito v Nemčiji, katere ne služijo v korist niti manjšemu poljedelcu, ki svojega blaga ne more prodati po primerni ceni, ker se ne more meriti s tujim, ki se uvaža navzlic visokim carinam. Zarad draginje pa, ki nastaja vsled umetnega podraževanja kruha in povišanih delavskih mezd, mora vse industrijalne izdelke plačevati mnogo draži.

Dobiček iz teh carin ima le fiskus, kateremu nesejo žitne carine skoro deseti del vseh davčnih dohodkov, veliki posestniki à la Bismarck, ki imajo sredstva, da morejo pridelati dobro blago, katero se jim mora drago plačevati in pa žitni oderuhi.

Velika masa naroda pa je drag kruh in niti malemu kmetovalcu ni dosti pomagano s temi carinami, kakor smo že rekli.

Dandanes jedó Nemci najdražji kruh, akopram nemajo največje industrije. Angleška, ki stoji na vrhuncu evropske industrije, ki pridelava prav malo žita, in mora skoro vse potreščine za delavsko svoje prebivalstvo večinoma dovesti iz inozemstva, ima za 44 mark pri toni ceneje žito in za 20 mark pri toni ceneje rž nego pa Pruska, ki ni baš prebogata.

Pri vsem tem pa niti malo poljedelstvo nema od teh carin istih dobrot, katere so se mu obetale. Te carine postale so prav resna kalamiteta za ves nemški narod in le po dolgih pogajanjih doseglo se je vsaj toliko, da se je pri obravnavah za novo trgovinsko pogodbo mej Nemčijo in Avstro-Ogersko, ki bode stopila v življenje s 1. februarjem l. 1892 carina znižala od 5 mark na tri in pol marke. Od vlade je torej odvisno, da preskrbi nemški narod z cenejim kruhom, kar pa noče storiti šu za zdaj, kakor je to pokazala izjava Caprivijeva, da ni nobenega povoda, da bi se odpravile ali znižale carine.

S to izjavo dala je vlada v prvi vrsti izvrstno orodje v roke socialistom, ki si te ugodne prilike ne bodo dali vzeti in jo bodo gotovo dobro izrabili sebi in socialističnim težnjam v korist. In res se že naznanja, da se pripravljajo socialisti ter bodo sklicali celo vrsto ljudskih shodov, na katerih se bode ponavljala zahteva, da se odpravijo carine na žito in dá narodu ceneji kruh.

Hleb kruha postal je dandanes najvažnejši politični faktor v mogočni Nemčiji, ki je leta 1870. toliko milijard odnesla iz bogate Francije, ki jej pa neso posebno teknile. Francija je danes bogateja nego je bila, premagala je vse kalamitete, niti grozna nadloga trtne uši, ki je pretila uničiti vse njeno blagostanje, ki je v nje izbornem vinorejstvu, ni je ovirala, da napreduje neprenehoma v svojem blagostanju. Po mestih mogočne nje tekmovalke, po vseh pokrajinah širne Nemčije pa se razlega danes klic: Dajte nam cenejega kruha!

Nemška vlada je za zdaj še gluha za ta klic, a uprašanje je, bode li mogla na dolgo prezirati ga.

LISTEK.

iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Doclea (a ne: Dioclea) je bila sezidana v I. stoletju po Kr., razrušena pa bržkone v VII. stoletju, kakor vsa druga mesta po Dalmaciji. Krivo je mnenje, da se je tam rodil cesar Dioklecijan in da si je po tem mestu pridejal svoje vladarsko ime (Dio-Kles, Dio-Kletes, Dio-Kletianus, t. j. tisti, ki je od Dija = Zeusa dobil svoj slavo). Mesto je bilo obzidano, imelo glavna vrata na severni strani (moral je torej biti most čez Širalijo), a pitno vodo je dobival od jugovzhodne strani iz Cijevne. Mesto ni bilo veliko, kajti njegov obseg znašal je le kakih 2250 m.

Do lanskega leta se v Docleji ni nikoli sistematično kopalo. Koncem januarja 1890 pa je začel ruski profesor Pavel Apolonovič Rovinski, ki že nad 10 let v Črnigori živi, na povelje črnogorskega kneza razkopavati rušine doklejske. Našel je poleg

mnoгих novcev, nakrasuin in nadpisnih kamenov velikansko poslopje (61.5 m dolgo, 13 m široko) z absido, o katerem se misli, da je moglo biti starokrščanska bazilika, kjer je imel tudi škof svoj sedež. Tla so deloma z mozajikom pokrita, a ob stenah so stali štirivoglati, zidani stebri. Črnogorci imenujejo to poslopje „carski dvor“. Izkopavanja se nadaljujejo in najdene starine hranijo v posebnem muzeji na Cetinji.

Ko so Srbi v VII. stoletju posedli kraje okoli stare Docleje, sezidali so mesto razrušenega rimskega mesta župni grad Ribnica, kjer je tekla zibelka srbski kraljevi rodovini Nemanjevičev. V drugi polovici XV. stoletja so Turki premagali vso Zeto in postavili l. 1474 sedanje mesto Podgorico (Dr. J. Šafařík, Acta archivi Veneti, Belgrad 1860, II. 547).

Po prihodu Srbov imenovala se je vsa dežela ob Morači, Zeti in skadarskem jezeru Dioklia in celo jadransko morje imenujejo starejši srbski pisatelji „more dioklijsko“. Od XIII. stoletja naprej pa je izginilo to ime in na njegovo mesto je stopil izraz Zeta (Zenta), ki se je delila v gorenjo (stara Črnagora) in v dolenjo (ob skadarskem

jezeru in ob morji okoli Bara in Utcinja). O tej deželi nam poročata največ Konstantin Porphyrogenetos (pisal okoli l. 949) in Presbyter Diocleas („pop dukljanski“), ki je napisal okoli 1143—1153 v Baru svoje delo „Regnum Sclavorum“, koje ima sicer polno zgodovinskih neresnic, ki pa podaja mnogo važnejših topografskih vestij. Najbolj pa pojasnjujejo srednjeveško zgodovino teh krajev listine dubrovniškega arhiva, katere že mnogo let neumorno preiskuje češki učenjak dr. Konstantin Jireček (primeri njegovo: Handelsstrassen und Bergwerke von Serbien und Bosnien während des Mittelalters).

Dioklia je segala na jugu do meje dračke (Durazzo) pokrajine, torej najmanj do reke Drima, na zahodu do morja in do bokokotorskega zaliva pri Risnu. Od todi je držala severna meja nad izvori Zete (klanec Duga) in Morače do Tare. Glede vzhodne meje piše Porphyrogenetos, da „se v gorah približuje pravi Srbiji“. Ta pisatelj našteje v Diokliji le tri velike gradove, pop dukljanski pa že pozna v njej deset županij, katerih imena je pa težko tolmačiti (primeri omenjeno delo Jirečkovo str. 21 in 22).

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. junija.

Poset cesarjev v Pragi.

Nemški listi, ki slastno pobirajo vsako najmanjšo stvarico, s katero morajo kaj škodovati češki razstavi v Pragi, so z veseljem priobčili vest, katero je sicer še dosti objektivna „Sonn- und Montagszeitung“ prinesla gledé sprejema francoskih dijakov v Pragi. Ta list je izrekel, da je po teh demonstracijah postalo dvomljivo, je li bode cesar sploh še prišel v Prago. Kakor se pa češkim listom poročala iz zanesljivega vira z Dunaja, dozdaj v merodajnih krogih ni bilo skleneno nič nasprotnega prvotnim odredbam, po katerih bi cesar prišel v Prago prve dni julija meseca in se tam mudil kacic pet ali šest dni. Se ve da bi bil skrajni triumf za levitarje, če bi cesar ne prišel v Prago. Nadejati pa se je, da se ne bode zgodilo kaj takega, kar bi utegnulo pospešiti to željo levitarjev.

Izjemno stanje na Dunaji.

Odsek poslaniške zbornice, ki ima pretresati predlog zaradi odloka o izjemnem stanju za Dunaj in okolico, je v svoji seji z vsemi glasovi proti dvema sklenil zahtevati od vlade, da preklicé odlok o izjemnem stanju. To stanje traje že polosmo leto in se torej ne more govoriti o začasnih suspenzijah državnih zakonov. Razlogi, katere je navedla vlada zato, da ostane še nadalje izjemno stanje v veljavi, neso prepričali članov odseka. Tudi na Nemškem po preteku dobe za socialistični zakon vlada ni skušala ponoviti ga. Vlada hoče počakati, kako se bode vsprejela njena predloga o občenevarnih socialističnih prizadevanjih, potem se le bode morda se odločila za odpravo izjemnega stanja.

Odprava proste luke v Trstu.

Trgovinski minister Bacquehem izjavil je odposlancem iz Trsta, ki so prišli prosit, da se še odloži odprava proste luke, da to ni nikakor mogoče, in se je odločno izrekel, da se ne more več podaljšati sedanje stanje.

Hrvatski sabor.

V zadnji seji potrdil je sabor pri glasovanju po imenih z 64 glasovi proti 11 poročilo regnikolarne deputacije gledé zemljiško odveznegu fonda in je vsprejel dotični zakon.

Madjarski jezik nad vse.

Ogerski trgovinski minister izdal je ukaz na podrejena oblastva in uradnike, v katerem se jim naroča, naj se v občevanju mej seboj poslužujejo izključno madjarskega jezika. Le pri občevanju z občinstvom dovoljuje se raba družih v deželi navadnih jezikov, ako se pokaže potreba za to. Komentar taki odredbi pač ni treba, saj govori dosti jasno sam ob sebi in kaže, kako se uporabljajo vsa mogoča sredstva za razširjevanje madjarskega jezika.

Vnanje države.

Car razsoditelj.

V prepiru, ki je nastal zaradi kolonijalnih zadev mej Francijo in Nizozemsko, bil je pozvan ruski car za razsoditelja in je izrekel svojo sodbo. Ker je ta Nizozemcem ugodna, nemški listi seveda skušajo iz tega izvajati, da so Francozi zaradi tega strašno žalostni, kar pa menda ne bode tako hudo, kakor se to dozdeva nemškim časnikarjem. Stvar zadeva neki mejni prepir v kolonijah južnoameriških mej Nizozemsko in Francosko Guyano. Po razsodbi carjevi bode reka Aoua delala mejo mej obema kolonijama in mora torej Francoska nekaj ozemlja odstopiti Nizozemski. To ozemlje je bajo četrti del rancoskega posestva v Guyani.

Nemanjevići so bili razširili srbsko cesarstvo daleč proti jugu ter prisvojili si vso Albanijo, Epir, Macedonijo in Tesalijo. Temu nasproti pa so davali kraje ob jadranskem morji manjšim knezom iz nemanjeviške rodbine, ali pa jih prepuščali svojim udovam in prestolonaslednikom. Tako so se ti kraji vedno bolj odtujili srbskemu carstvu in ko je začela pešati moč Nemanjevičev, prisvojili so si Zeto knezi Balšići (okoli l. 1350), ki so vladali nad šestdeset let po dolnji Zeti in razširili svojo državo proti vzhodu do Prizrena, proti jugu pa do Drača in Valone (Avlone, Apollonia). Proti njim so se vzdignili v polovici XIV. stoletja Crnojevići, ki so po ustnem sporočilu od l. 1358—1516 vladali v Črnigori.

Prvi Crnojevići se v zgodovinskih listinah spominjajo od začetka XIV. stoletja naprej. Počasi so začeli širiti v gorenji Zeti svojo oblast in iztiskati Balšiče, s katerimi so se dolgo bojevali. Že l. 1392 se imenuje Radič Crnojević „dominus Zente et Budve“ (Miklosich, Die serbischen Dynasten Crnojević, Sitzungsberichte der k. Akademie der Wissenschaften, CXII., str. 66). Ivan Crnojević, gospodar Črnogore, uzel si je Benečanko Katarino Orio za

Iztiravanje židov iz Rustje.

„Novoje Vremja“ pišejo, da so vesti o novi štetvi židov in o novih iztiravanjih neosnovane. Sploh se je o tej zadevi mnogo pretiravalo, če se pomisli, koliko evropskega časopisja je v židovskih rokah, ki iz vsake muhe koj naredo slona, če se tiče „njihovih ljudi“. Tako je bilo tudi zdaj, ko so se pisali celi grozoviti romani, katerih fantastični prizori pa so se dogajali bolj v domišljiji židovskih pisateljev nego pa v resnici.

Italijanska zbornica

obravnavala je o predlogu Constantinijevem, da se pod Crispijem skleneni zakon, po katerem bi se razpustilo blizu 600 prefektur, ne uvede še v veljavo. Prihranilo bi se pač tri milijone, a zakon je vzbudil veliko nevoljo mej volilci in poslanci, ker je nasproten mnogim lokalnim interesom. Rudini je obljubil, da bode temeljito preiskal vso zadevo.

Italija in njene zveze.

V angleškem časopisu „Contemporary Review“ izšel je članek s podpisom „italijansk državnik“. Ta članek skuša je dokazati, da Italija svojega zjedinenja ne zahvali samo Francoski, da je bil temveč Napoleon III. velik nasprotnik Italije, ki je bila primorana iskati si zaveznikov, ki jo branijo, ker ima na jedni strani odprte meje in na drugi morske obali brez obrambe. Ta članek se je sploh pripisoval Crispiju. Zdaj pa Crispi formelno dementuje, da je pisatelj omenjenega članka, ki bi po tej izjavi izgubil mnogo one zanimivosti, ki se mu je pripisovala gledé na dozdevnega njegovega avtorja.

Ustavljene vojne ladije.

Na Francoskem bili sta na račun chilenske vlade zgrajeni dve vojni ladiji. Ker je mej tem nastala domača vojna v Chilu, hoteli sta obe boreči se stranki imeti ti ladiji. Obe sta se nadejali s pomočjo teh dveh ladij zmago obrniti na svojo stran. Stvar je prišla pred sodišče, ki je razsodilo, da omenjeni dve ladiji ne smeta oditi. Izenadenje o tej razsodbi bode torej gotovo jednako veliko pri chilenski vladi kakor tudi pri ustaški kongresovski stranki.

Finančna kriza v Portugalu.

Portugalski finančni minister Carvalho dovolil je nedavno nekemu žurnalistu pogovor ter izrekel, da položaj ni tako kritičen, kakor izgleda. Po prihranitvah in z odpravo zlate valute dalo bi se vse zopet popraviti. Vendar se pa ti optimistični nazori novega finančnega ministra ne ujemajo prav dobro z dobo, ki se že leta in leta slabi, kajti deficitu so redna prikazen, zadnja leta pa se je še posebno slabo gospodarilo ter tako državnemu blagostanju vsekalo hude rane, ki se bodo le težko dale zaceliti.

Ljudska štetev na Irskem.

Statistika govori o tej nesrečni deželi, ki je živa rak-rana na životu angleške države bolj jasno, nego bi to mogli storiti najboljši govori ali najdebeleje knjige. Po zadnji ljudski štetvi zmanjšalo se je prebivalstvo v zadnjih desetih letih skoro za jeden milijon duš!

Dopisi.

Iz Ribniške doline 1. junija [Izv. dop.]

Ko je v zadnjem zasedanju deželnega zbora kranjskega priboril naš deželni poslanec za kmetske občine dovoljenje in podporo za zgradbo nove cestne proge iz Loškega potoka v Sodražico in nadalje od Vinic do Ribnice, tedaj ga ni bilo v vsej Ribniški dolini razumnega človeka, kateri ne bi bil z veseljem in hvaležnostjo neutrudljivo in občekoristno prizadevanje g. poslanca priznaval in mu očitno hvalo vedel.

ženo (Benečani so si bili prisvojili l. 1420 Kotor in župo Grbalj dalje proti jugu). Njegov sin Jurij se je imenoval „vojvoda Žabljaka (trdnjave blizu izliva Morače, kjer je stoloval), gospodar Črnogore in lepega dela Albanije“. Tudi on se je oženil z neko Benečanko, hčerjo Antona Erizza. Njemu je odvezel sultan Bojazid l. 1496 vsa posestva v Albaniji in ob skadarskem blatu, zato se je izselil v Benetke, potem v Rim in nazadnje v Carigrad, kjer se je poturčil. O njem znajo Črnogorci še mnogo junaških pesnij prepevati.

Jurijevemu bratu Štefanu ni ostalo drugo, nego prava Črnagora, in od tam gori so začeli črnogorski sokoli večno vojno proti sovražniku krščanstva. Ustno sporočilo pripoveduje, da je Jurij, ko je pobegnil, izročil posvetno oblast cetinjskemu metropolitu in od tedaj naprej da je bila vlada v Črnigori teokratska. Ali zgodovinski viri o tem nič ne vedo (Miklosich, str. 79), nego le v letih 1833—1852 je bil cetinjski vladika istočasno tudi posvetni vladar, dokler nesa Avstrija in Rusija poslednjega leta priznali Danila I. kot „knjaza“ Črnogore. Po Jurijevem begu so se imenovali črnogorski vladarji „vojvode“, v beneških listinah pa „guvernadur“, ali

Nekateri naši bližnji sosedje v Notranjski spoznali so s svojega ožjega stališča opasno stran te ceste za svoje žepe in ker se naravnost nikakor neso upali protiviti se uresničenju te potrebne in koristne naprave, ker so dobro vedeli, da bi vse tukajšnje prebivalstvo razburili, zagnali so hrup zoper deželno garancijo za dolenjsko železnico, računajoč, ako se njim zaprečenje te postave posreči, da odpade za tem sankcija za zgradbe teh cest itak že kot nje posledica.

Kakor se jim prvo ni posrečilo, tako upajmo, da se jim niti drugo ne bode.

Prišla je dolga in ostra zima. V tem času imeli so nekateri naši veljavni možje, ki si domišljajo, da jedino oni prav zastopajo tukajšnje javno mnenje in ga na višjem mestu prav tolmačijo, premalo družih skrbij, pa so začeli svoje sosedje iz Notranjske in nasprotnike te cestne proge poslušati in njim približevati se, razun tega slušali so le na svojo modrost in sebičnost, ostale rojake svoje v dolini pa so prezirali. Posledica tega združenja pokazala se je v tem, da so začeli preudarjati, kako bi se zgradba cestne zveze mej Loškim Potokom in Ribnico uničila in kako bi se sedanji neugodni položaj samo v toliko olajšal, v kolikor koristi nekaterim posamičnikom, drugače pa naj bi pri starem ostalo. — V ta namen sklenili so nekateri veljavnejši možje ob Veliki Gori, naj se začne na to delovati, da se odcilne in merodajne osebe pridobé za to, naj se napravi nova cestna proga samo iz Loškega Potoka do Sodražice, ostala iz Vinic do Ribnice naj se opusti, češ, draga bi bila, naj se raji obrani in popravi sedanja stara cesta iz Sodražice v Žlebič in nadalje v Ribnico. Na to, da poslednja drži po močvirnatu zemlji, da ob deževnem vremenu težji voz ne more voziti po njej; na to, da bi nje popraviljanje in vzdrževanje veliko več stalo, — nego nova projektovana proga — se popolnoma nič nečejo ozirati.

Da bi več privržencev v dolini pridobili, izmislili so si, naj bi se z vsemi silami delalo na to, da bi se glavni kolodvor dolenjske železnice v našem okraju napravil v osamljeni vasi v Žlebiči. To so s tem utemeljevali, da bi bila glavna postaja v Ribnici preveč od trga Sodražice in sploh od zapadne strani doline. Nalašč so pri tem novo cestno progo prezirali, po kateri bi bilo iz Sodražice v Ribnico samo za jeden kilometer dalje, nego do Žlebiča, zato pa bi se vozilo vse blago po trdni ravni in suhi cesti, kar po stari ni mogoče. No, mogoče, da bi se jim na vse to nihče ne bil na limanice usedel, ali kdor že pretirava in kakšno stvar na svojo stran vleče, ta mora z vsemi močmi poskusiti in vse obetati, potem ide. — Začeli so govoriti, naj bi se okrajno sodišče iz Ribnice premestilo v Sodražico, zakaj bi baš Ribničanje imeli vse urade, Sodražanje pa ne? — To je uplivalo. Mnogi začeli so umikati svoje lanske jesen dano besedo ter rovati zoper deželne postave za zgradbo cestne proge iz Loškega potoka do Ribnice. Velika večina tukajšnjih posestnikov in sploh vsak, kdor je resno za blaginjo našega prebivalstva vnet, je pa za deželno postavo, kakor jo je vis. deželni zbor vsprejel, ter upajo, da se uplivne osebe ne bodo od posebnih interesov posameznikov dale motiti, ampak, da se bode storilo, kar občina zahteva.

včasih tudi „sandžak“. Ta oblast pa je bila le vojaška, v mirnih časih pa so živeli Črnogorci popolnoma brez skupne vlade (Vuk-Karadžić, Montenegro und die Montenegriner, Stuttgart 1837, str. 30). Po l. 1516 so vladali Črnogoro vojvode Katunski, ter za njimi Vukotiči in Radonjići. L. 1697 pa podeli ljudski zbor na Cetinji dedno vladarsko oblast rodovini Petrović iz plemena Njeguš, ki še sedaj vlada v Črnigori.

Vzگردno s krvavim bojevanjem in odbijanjem turškega jarma širili so junaški Črnogorci tudi duševno prosveto. Že l. 1493 utemeljil je Ivan Crnojević samostan na Cetinji po pravoslavnem obredu sv. Vaziljan, v katerem je bivalo poleg metropolita še 25 menihov ter 40 dijakov in spreobrnjenec. In ravno istega leta utemelji menih Makarij tiskarno v samostanu, ob času, ko je bilo tiskarstvo še le v povojih! In sedaj, po srečno dokončanih bojih s Turki, čaka hrabre Črnogorce premnogo kulturnega dela okoli skadarskega jezera, katerega so se v resnici tudi z vso resnobo že lotili. Bog jim podeli zaželjeni uspeh!

S. R.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Znamenit dar.) Vladika Strossmayer poklonil je včeraj 10.000 gld. za zgradbo nove cerkve v gorenjem Oseku.

— (S katoliškega shoda v Gradci) došle so nekaterim listom brzozjavke, da je lavantinski knezskoof dr. Napotnik hotel govoriti slovenski, a da se mu je zabranilo. Mi to vest beležimo brez komentara, dokler se nam pozitivno ne potrdi.

— (Uredništvo „Slovenčev“) je že od nekdaj nesrečno v polemiki, še bolj pa sedaj, ko biva g. Žitnik v Würshofenu in so neukretni gg. Kržič, Kolar in Kalan dobili toporišče v roke. Da bi pokazali svoje sile, skrpali so hkratu tri notice proti nam, a gledé vseh treh bi se lahko reklo: „Si tacuisses!“ Silno jih je razgrela, da je jeden naših dopisnikov pisal, kako si ljudje „Rodoljuba“ želijo, ker kmetski stan dozda še ni imel pravega zastopnika mej časniki. Ta stavek štejejo nam „Slovenčevi“ modrijani v velik greh in uprašajo nas, neso li „Novice“, „Kmetovalec“, „Dolenjske Novice“, „Mir“ in drugi listi nič? Gospôda „Slovenčeva“, tako bi bili morali uprašati same sebe, preden ste ustanovili „Domoljuba“. Da bode „Rodoljub“ zastopnik časnikov med kmetskim stanom, tega pa mi sami neso znali, to je izvirna iznajdba „Slovenčevih“ gospodov, za katere je že skrajni čas, da pridejo skoro župniku Kneippu v roke. „Slovenec“ dalje piše, da se „Rodoljub“ usiljuje med ljudi. Ni li več nego neumno, pisati kaj takega! List bode še le čez mesec dnij izšel, klerikalni gospodje pa že sedaj trdijo, da se usiljuje. — Da se „Slovenec“ strinja s klevetnikom Lenasijem na Colu, vzamemo na znanje, ne čudimo se pa ne, saj „vrana vrani očij ne izkljuje“ in znano je, da, kdor bolj ščuje in zabavlja na liberalce in liberalne časnike, gotov si je milostnega pogleda na gotovem mestu in upanje ima, da se skoro zviša na hierarhični lestvi za jeden klin. S tem se da tolmačiti vse: razbijanje na leci in klevetanje v klerikalnem dnevniku, katero pa ne bode rodilo zaželjenega sadu, marveč obratno. To si zapamtite, gospoda klerikalci!

— (Dramatičnega društva odbor) imel je včeraj zvečer sejo, v kateri se je podpredsednikom izvolil dr. vitez Bleiweis Trsteniški, tajnikom A. Trstenjak, blagajnikom dr. J. Vošnjak. V intendancijo bili so izvoljeni: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, dr. Krisper, A. Trstenjak; v igralni odsek: Drenik, S. Rutar, Trstenjak, dr. Žitek, Ivan Železnikar. Kot društveno glasilo določil se je „Slovenski Narod“.

— (Za vsprejem župnika Trnovskega.) Kakor iz verodostojnega vira poizvemo, osnoval se je odbor za dostojen in slovesen vsprejem novoimеноvanega župnika Trnovskega, prečastitega gospoda Janeza Krstnika Vrhovnika, kateri ima nastopiti novo svojo službo, kakor hitro mu bode imenovan naslednik za št. Gothart. Prostovoljne darove v ta namen poklonjene vsprejemata Ivan Gogola, c. kr. notar, in Dragotin Žagar, deželni blagajnik.

— (Čitalnica Viško-Glinška.) Koncerta, ki ga priredi Viško-Glinška čitalnica dne 7. t. m., udeleži se vsled jednoglasnega sklepa odborovega tudi društvo „Slavec“ z zastavo polnoštevilno. Poleg „Slavca“ nastopil bode prvokrat domači mešani zbor pod vodstvom neumornega gosp. A. Štamcarja. Ker je že mnogo društev pismeno naznanilo svojo udeležbo, sme se pričakovati, da bode ta slavnost prava narodna veselica. Ker se je utegnulo zgoditi, da bi se komu po pomoti vabilo ne bilo poslalo, vabi odbor tem potom še jedenkrat vsa slavna narodna društva in vse rodoljube na nedeljsko slavnost.

— (Lep gospodarsk uspeh.) Gosp. Elija Predovič, hišni posestnik in vinotržec v Ljubljani prodal je 75, v svojem hlevu pitanih prašičev klavcem Franu Kunstelnu, Ivanu Černetu in Petru Rihterju za 6525 gld. Naš poročevalec opaža pri tem, da je kupljeno blago izvrstno, da bodo z njim zadovoljni kupci, kakor tudi občinstvo Ljubljansko.

— (Iz Carigrada v Trst) pripeljali so v nedeljo štiri osebe, krive nekega umora. Te osebe so: Ivan in Fran Barbič, Andrej Strlé in Josip Tomšič, vsi iz Postojine. V Trstu deli so jih v policijski zapor, od koder se bodo izročili sodišču v Ljubljani.

— (Posojilno in konsumno društvo) snujejo rodoljubi Rojanske fare pri Trstu. Javni shod v ta namen bode v nedeljo dne 7. t. m. v Rojanu v prostorih otroškega vrta svetega Cirila in Metoda.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v soboto 6. junija svojo četrto redno zborovo sejo v letnem tečaju 1891 s sledečim vspešnim: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo. 3.) „Stihi“, čita stud. jur. F. Gorup. 4.) Volitve. 5.) Slučajnosti. Local: Kastner's Restauration „zum Magistrat“ I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi. odbor.

— (Zgubila se je) lanskega leta še, meseca avgusta, Terezija Alfres, Tržaška rejenka, katera je mutasta in menda tudi ne pri pravi pameti. Ako hoče komu kaj razodeti, izgovarja ponavljaje hitro glasove: ata, ata itd. mej tem ko jej še dosti dobro roki govor nadomestujeta. Stara je okolu 50 let. Zadnji čas stanovala je v Škocijanski fari v vasi Laporje št. 8 občine Turjak. Že pred leti se je večkrat zgubila, hodila je namreč prosit, toda po daljnem iskanju so jo vedno našli. Letos pa je vse iskanje in povpraševanje po njej do sedaj še zastoj.

— (Silna nevihta) bila je včeraj popoldne na Dunaji. Šeštindvajsetkrat tresčilo je v mestu in strela ubila je dvoje otrok, veliko oseb pa omamila in poškodovala.

— (Trtno uš) zasledili so tudi v ljutomerskih gorah in sicer v dr. Pongratza vinogradu v Strmci, kjer raste imenitno Strmško vino (Hochstermetzer“).

— (Razpisano) je mesto c. kr. notarja v Žužemberku, eventualno drugo mesto, katero bi se vsled tega natečaja izpraznilo. Prošnja v 14 dneh.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 3. junija. Na vseučilišči v Derptu in sicer na juridični fakulteti delajo se priprave, da se bodo izpiti vršili v ruskem jeziku. Istotako bode se v kratkem zgodilo na filozofični in medicinski fakulteti.

Kolonj 3. junija. „Kölnische Zeitung“ piše: Z novo osnovo opolčenja storila Rusija v svojih vojnih pripravah zopet važen korak naprej in bode po završitvi nove osnove nemško črno vojsko daleč prekosila.

Berolin 3. junija. Nasproti francoskim poskusom omajati tripelaljanco, javlja „National-Zeitung“, da se bode nova zveza prej sklenila, nego se pričakuje. Sedanje ravnotežje v Srednjezemskem morji zajamčeno je tudi v bodoče.

London 3. junija. „Times“ pišejo, da se v Carigradu za gotovo misli, da so nekateri železniški služniki bili z roparji sporazumljeni. Kuharja angleškega veleposlaništva v Carigradu so bili tudi prijeli, a so ga izpustili, ko so mu vzeli petdeset funtov šterlingov.

Dunaj 4. junija. Frana Ferdinanda zdravje dobro, le kataralične prikazni še neso izginile.

Berolin 4. junija. Zbornica poslancev v drugem branji definitivno vsprejela „Sperrgeldergesetz“.

Razne vesti.

* (Češka razstava v Pragi) je vedno dobro obiskana. Posebno ob prazničnih dneh je jako živahno gibanje ter se računuje, da je ob taci dneh obiskovalcev od 32.000 do 35.000, navadne dni pa od 6000 do 7000. Dozda je razstavo obiskalo že blizu 300.000 ljudi, kar je gotovo lepo število. Vsi obiskovalci so očarani po lepoti in raznovrstnosti razstavljenih stvari.

* (Obravnava o znani dogodbi v Praški razstavi) se je morala odložiti, ker je treba zaslišati še nekaj prič, katere so bile odsotne in se neso mogle udeležiti prve razprave, ki se je vršila pred okrajnim sodiščem v Pragi.

* (Temeljni kamen za novo poljsko narodno gledališče v Krakovu) položil se je predvčeranjem. Navzočni so bili mestni odborniki in zastopniki raznih oblastev ter mnogo povabljenih gostov. Slavnost vršila se je v najlepšem redu.

* (Mediciničen zavod za ženske.) Nekateri listi poročajo, da se je predložil državnemu svetu ruskemu načrt za osnovo mediciničnega zavoda za ženske v Peterburgu.

* (Grozna dogodba.) V ponedeljek spril se je v Gradci 22letni sin hišnega posestnika in peka D. s svojim 57 let starim očetom ter ga ranil z nožem na glavi in na vratu. Ko je videl, da se je oče zgrudil, obesil se je na neko kljuko.

Krik mej prepriom privabil je ljudi, ki so koj poslali po redarje. Obešenca so še pravočasno odrezali, a besnel je tako, da so ga morali zvezati. Težko ranjenega očeta odnesli so, ko so mu za silo zavezali rane, v bolnico.

* (Prijetno presenečenje) doletelo je davkoplačevalce v Hamburgu. Meščanstvu predloženo poročilo senata o gospodarstvu l. 1890 kazalo je namestu proračunanega primankljaja 2 $\frac{1}{2}$ milijonov mark preostanka 6 milijonov mark.

* (Konj prst odgriznil.) V Pragi dajal je nek mesar fijakarskemu konju kruha. Konj segel je hlastno po kruhu ter mesarju odgriznil prvi člen jednega prsta popolnoma.

* (Velika tatvina.) Iz Amsterdama se poročja, da so zaprli dva poštna uradnika, ki sta bila na sumu, da sta izvršila veliko tatvino v Bataviji. Da je bil sum opravičen, pokazalo se je pri preiskavi, ker so našli ukradene bankovce.

Narodno-gospodarske stvari.

Red za skladišča drv v stolnem mestu Ljubljanskem.

A. Za skladišče na Trnovskem pristanu.

§ 1. Vsa drva, ki se privvažajo po Ljubljani na Trnovski pristan na prodaj, ali sploh, da se tu skladajo, nadzira, kolikor se dostaje njih kakovosti, skladbe in mere neposredno skladalec, nastavljen po mestnem magistratu.

§ 2. Meriti je vsa drva (§ 1) če tudi bi dotične stranke temu izrecno ugovarjale.

§ 3. Drva zvožena na Trnovski pristan, skladati je v dolgosti 6 metrov, a samo z dvema križema.

§ 4. Za merjenje ostalih drv je na vsaki strani nadzorovalne kolibe postavljena cimentirana meterska mera, katera je vravnana tako, da more meriti tudi do 1 ali $\frac{1}{2}$ metra.

§ 5. Polena jednega metra, oziroma cele vrste metrov morajo biti jednako dolga, to je po 50 ali 100 centimetrov. Polena, katera nimajo jednako-merne predpisane dolžine, ali katera so na konci obsekana in ne odžagana ali ne okleščena, kolikor moči tik debla, morajo se izločiti; istotako trohljiva, gnila in grčava drva potem tudi tnala.

Za grčava in vejasta (porenkljasta) drva, kakor tudi za tnala dovoljena je posebna zložitev na metre.

§ 6. Mej bukovino ni pripuščeno skladati drv mehkejšega lesa, taka drva je treba vselej izločiti.

§ 7. Ako se zapazi, da sklada kdo drva brez nadzorstva in proti temu redu, ali da niso dosti gosto naložena, morajo se brez ozira na daljno kazensko postopanje zložiti z nova, kakor je tu predpisano.

§ 8. Prodajalec drv je zavezan s samosvojo odgovornostjo skrbeti za to, da se vsi njegovi pomagali ali delavci natančno drže tega reda.

§ 9. Tudi je prodajalčeva dolžnost, da skrbi za nepokvarjeni prvotni sklad, kakor ga je vravnal skladalec. Ako pa kupec zahteva, da se zmerijo drva, — zvršiti je treba meritev, ne da bi plačal posebno pristojbino (§ 13).

§ 10. Prestopki tega reda se kaznujejo z globo do 100 gld., pri nezmožnosti plačevanja z jednodnevnim zaporom za vsakih 5 gld.

§ 11. Pritožbe proti naredbam skladalčevim vsprejema tržni mestni komisar ali pa mestni magistrat.

§ 12. Prodajalci so dolžni pri skladanju drv rabiti cimentirane meterske mere.

§ 13. Pri prodaji se plača od vsakih 2 metrov, 50 centimetrov dolgih drv pristojbine 6 kr., za 100 centimetrov dolgih pa 10 kr., a za 1 meter, 50 centimetrov dolgih drv 3 kr., za 100 centimetrov dolgih drv 5 kr.; pristojbino mora izplačati kupec neposredno postavljenemu skladalču. Množina pod 1 metrom je pristojbine prosta; za vejasta ali porenkljasta drva se plačuje najnižja pristojbina.

§ 14. Skladalec mora kupcu dati boleto, v kateri je zapisan dan, množina, kakovost in mera drv. Skladalec ni dolžan privoliti v to, da se odpeljejo drva, dokler ni plačana boleto.

§ 15. Pričujoči red stopi dne . . . . . v veljavo in strankama dovoljeno je predlagati dotične izpremembe mestnemu zboru.

B. Za drvišče.

§ 1. Vsa drva, ki se privvažajo v stolno mesto Ljubljansko na prodaj, voziti je po najkrajšem potu na drvišče, da se tu skladajo; nadzira jih, kolikor se dostaje njih kakovosti, skladbe in mere neposredno skladalec, nastavljen po mestnem magistratu. Izvzete so samo takozvane butare.

§ 2. Meriti je vsa drva (§ 1), če tudi bi dotične stranke temu izrecno ugovarjale.

§ 3. Za merjenje drv je več cimentiranih meterskih mer, katere so uravnane tako, da morejo meriti tudi polovico in tretjino metra.

§ 4. Trohljiva in gnila, potem grčava drva in tnala, ali polena neokleščena kolikor moči tik debla, morajo pred meritvijo se izločiti. To se tudi zgodi, ko mine poluleta od dne, kadar stopi pričujoči red v veljavo z vsemi onimi drvimi, katerih polena jednega metra niso jednako dolga, to je po 50 ali 100 centimetrov, ali katera so na konci obsekana in ne odžagana.

§ 5. Takoj, ko je meritev izvršena in boleta izročena, dolžan je prodajalec skladalcu plačati nastopno pristojbino.

Od vsakih 2 metrov in manj po 50 centimetrov dolgih drv 6 kr., a za 100 centimetrov dolgih drv pa 10 kr., za 1 meter in manj po 50 centimetrov dolgih drv 3 kr., a za 100 centimetrov dolgih drv 5 kr.

Za vejasta ali porenkljasta drva se plače najnižja pristojbina.

§ 6. Skladalec mora prodajalcu dati boletu, v kateri je zapisan dan, množina, kakovost in mera drv.

§ 7. Še le po 1 uri popoldne je prodajalcem drv dovoljeno, svoja drva prodajati po mestu, a dolžni so kupčevalci pokazati boletu, katera sploh le velja za jeden dan.

§ 8. Prestopki tega reda se kaznujejo z globo do 100 gld., pri nezmožnosti plačevanja z jednodnevnim zaporom za vsakih 5 gld.

§ 9. Pritožbe proti naredbam skladalčevim vsprejema tržni mestni komisar ali pa mestni magistrat.

§ 10. Pričujoči red stopi dne . . . . . v veljavo in strankama je dovoljeno predlagati določene izpremembe mestnemu zboru.

6. Določila onim prodajalcem, ki imajo drva na prodaj v zaprtih skladiščih:

1.) Vsak kupčevalec drv, katera so na prodaj v zaprtih skladiščih, ima pravico, predno jih kupi, prepričati se po mestnem skladalcu o redni skladbi, meri in kakovosti, tudi ima pravico potem, ko jih je kupil, na drugem kraju jih po skladalcu še jedenkrat zložiti in izmeriti.

2.) Ako se zapazi, da drva niso zložena v redu in ne dosti gosto, ali da so zložena proti določili §§ 5. in 6. reda za skladišče na Trnovskem pristanu, morajo se z nova zložiti, vrh tega pa je kazenski postopati.

3.) Vsak prodajalec drv mora imeti cementirano metersko mero, po kateri mora drva zložiti že koj prvič.

4.) Sploh pa veljajo tudi določila §§ 8, 10, 11, 13, 14 in 15. reda za skladišče na Trnovskem pristanu.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlija zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelij samo 2 gld. (81-70)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Tujci:

3. junija.

Pri **Malič**: Vetter iz Egipta. — Braumüller, Marin, Herling, Oresnik z Dunaja. — Poschetta z Vrhniče. — Maccarata iz Trsta. — Plicker, Fuchs iz Gradca.

Pri **Stonu**: Rinfi, Kulka, Eule, Schönwald, Hirschl z Dunaja. — Pl. Franken iz Kranja. — Schlepinger in Pečuha. — Goich iz Trsta. — Entremont iz Ljubljane.

Pri **avstrijskem cesarju**: Podgradčan iz Št. Lovrenca. — Breznik iz Celja.

Pri **južnem kolodvoru**: Langer iz Celovca. — Vadnou iz Postojne.

Umrli so v Ljubljani:

31. maja. Filomena Gagge, črevljarska hči, 8 let, Streliške ulice št. 11, Dyspepsie.

1. junija: Jožeta Jurman, mizarjeva hči, 3 mesece, Zabjak št. 2, oslabljenje.

2. junija: Jera Zupančič, nožarjeva žena, 68 let, sv. Jakoba trg št. 11, Emphysema pulm. — Hermina Kadur, želez. urad. žena, 49 let, sv. Jakoba trg št. 11, Caries. — Marija Aleš, delavčeva hči, 1 1/2 leta, Stari trg št. 10, hripavnica.

V deželni bolnici:

31. maja: Fran Zaplotnik, kajzarjev sin, 17 let, srčna kap. — Ana Sedej, delavčeva žena, 44 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. junija	7. zjutraj	730.9 mm.	18.2° C	sl. jzh.	d. jas.	2.70 mm.
	2. popol.	730.6 mm.	18.8° C	sl. jzh.	dež.	
	9. zvečer	732.4 mm.	15.6° C	brevz.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 17.5°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dan 4. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta . . . . . gld.	92.45	92.70
Srebrna renta	92.45	92.65
Zlata renta	110.90	110.95
5% marona renta	102.80	102.25
Akcije narodne banke	999.—	999.—
Kreditne akcije	299.75	300.—
London	118.20	118.—
Srebro	—	—
Napol.	934 1/2	933
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.75	57.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	104	85
Ogerska papirna renta 5%	101	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	70
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	156
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Učenec

iz dobre hiše, kateri ima veselje in talent učiti se jermnarstva in preprogarstva, vsprejme se takoj v večjem mestu na Gorenjskem. — Pismene ponudbe pošljejo naj se upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod „učence“ št. 120“.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1891.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Brzovlak	Postalni vlak	Mešani vlak	Osební vlak
Dunaj . . . . . Odhod	8:20 zvečer	7:30 zjutraj	1:20 popol.	9:— zvečer
Mürzzuschlag	11:45 po noči	10:35 dopol.	5:36 „	1:48 po noči
Gradec	1:37 „	12:48 popol.	9:25 zvečer	5:50 zjutraj
Maribor	2:56 „	2:06 „	11:40 po noči	8:09 dopol.
Celje	4:24 zjutraj	3:23 „	1:54 „	10:18 „
Laškitrg	—	3:36 „	2:11 „	10:34 „
Rimske toplice	—	3:46 „	2:23 „	10:45 „
Zidanimost	4:57 „	4:03 „	2:47 „	11:27 „
Hrastnik	—	—	3:01 „	11:40 „
Trbovlje	—	4:16 „	3:10 „	11:49 „
Zagorje	—	4:22 „	3:19 „	11:57 „
Sava	—	—	3:34 „	12:11 popol.
Litija	—	4:40 „	3:47 „	12:22 „
Kresnice	—	—	4:— zjutraj	12:31 „
Laze	—	—	4:15 „	12:48 „
Zalog	—	—	4:27 „	12:59 „
Ljubljana . . . . . Prihod	6:05 „	5:12 „	4:40 „	1:11 „
Borovnica . . . . . Odhod	6:09 „	5:17 „	4:55 „	1:19 „
Logatec	7:— „	6:11 „	5:31 „	1:53 „
Rakec	— „	6:30 „	6:13 „	2:34 „
Postojina	7:33 „	6:45 „	6:43 „	3:03 „
Št. Peter	7:55 „	7:07 „	7:05 „	3:24 „
Divača	8:20 dopol.	7:35 „	8:05 dopol.	3:54 „
Nabrežina	9:03 „	8:16 zvečer	8:44 „	4:32 „
Trst . . . . . Prihod	9:23 „	8:42 „	9:46 „	5:37 „
			10:18 „	6:13 zvečer

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Brzovlak	Postalni vlak	Mešani vlak	Osební vlak
Trst . . . . . Odhod	8:— zvečer	8:— zjutraj	9:55 dopol.	6:20 zvečer
Nabrežina	8:40 „	8:39 „	11:— „	7:11 „
Divača	9:36 „	9:31 dopol.	12:07 „	8:25 „
Št. Peter	10:16 po noči	10:08 „	12:52 popol.	9:19 „
Postojina	10:35 „	10:26 „	1:17 „	9:45 „
Rakec	— „	10:40 „	1:35 „	10:06 po noči
Logatec	11:07 „	10:57 „	1:57 „	10:30 „
Borovnica	— „	11:16 „	2:24 „	11:01 „
Ljubljana . . . . . Prihod	11:50 „	11:39 „	2:55 „	11:32 „
Zalog . . . . . Odhod	11:55 „	11:44 „	3:03 „	12:30 „
Laze	— „	— „	3:15 „	12:43 „
Kresnice	— „	— „	3:25 „	12:54 „
Litija	— „	12:17 „	3:38 „	1:08 „
Sava	— „	— „	3:49 „	1:20 „
Zagorje	— „	12:33 „	4:— „	1:31 „
Trbovlje	— „	12:39 popol.	4:14 „	1:45 „
Hrastnik	— „	— „	4:22 „	1:53 „
Zidanimost	1:07 „	1:18 „	4:30 „	2:02 „
Rimske toplice	— „	1:28 „	4:51 „	2:24 „
Laškitrg	— „	1:38 „	5:03 „	2:37 „
Celje	1:38 „	1:52 „	5:14 „	2:49 „
Maribor	3:14 „	3:09 „	5:34 „	3:10 „
Gradec	4:34 zjutraj	4:29 „	7:50 zvečer	5:35 zjutraj
Mürzzuschlag	6:59 „	6:40 zvečer	10:14 po noči	8:05 dopol.
Dunaj . . . . . Prihod	9:50 dopol.	9:35 „	2:12 „	11:57 „
			6:40 zjutraj	4:— popol.

Št. 10.678.

(468)

Košnja v najem!

V ponedeljek, 8. dan junija letos, dopoldne ob 9. uri, se bode

košnja mestnih senošetij pod gradom Tivoli

za 1891. leto po očitni dražbi kosoma oddala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošetih v Latermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 3. junija 1891.

Raddein'ska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša
in (270-17)

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hlš. šte. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.